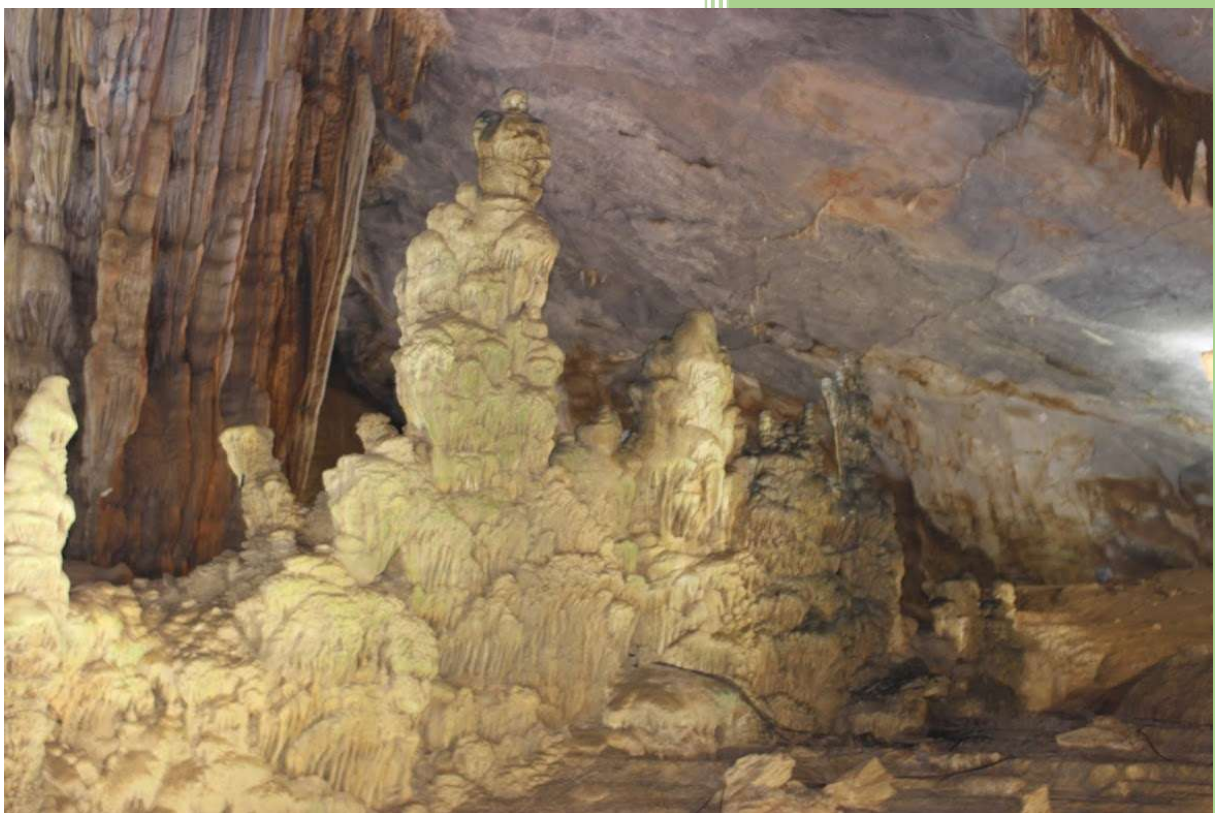

10.- 29.-3. 2019

Rejsen rundt i Vietnam

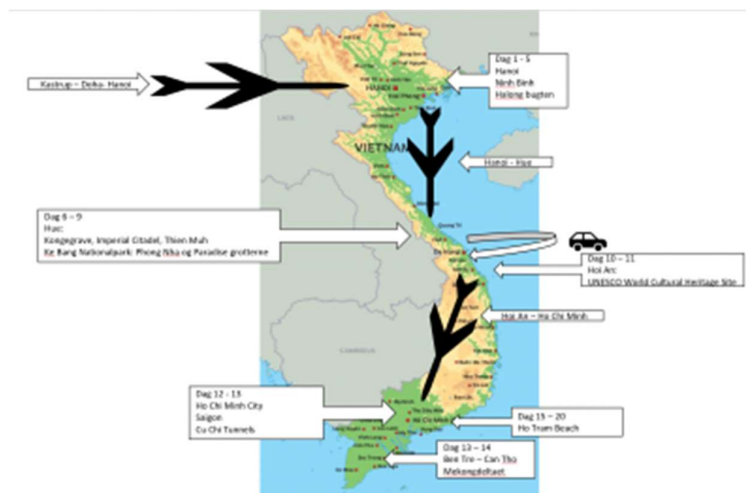

Tine Nedergaard

10.- 29.-3. 2019

Sommeren 2018 var den varmeste og solrigeste, næsten i mands minde, og varede fra midt i juni til sidst i august, så vi glædede os til vores sommertogt, som skulle løbe af stablen i starten af august. Desværre blev Kim i starten af juli ramt af rosen i sit ene ben. Det tog 6 ugers sygemelding, og så var ferien forbi. Ja Kim ville jo få erstatningsfri, men fordi jeg var arbejdsløs og tilmeldt arbejdsformidlingen, så er reglerne sådan at man kan kun flytte sin ferie hvis der er minimum 2 uger til start, så derfor blev der ingen sommerferie til os det år.

I det tidlige efterår meldte tanken sig om at rejse til et varmt sted i løbet af vinteren. Da ældresagens medlemsblad kom og tilbød en rejse til Kina, blev vi ligesom tunet ind på asien. Kinarejsen var ikke rigtig det vi havde lyst til, men i vores søgen rundt på forskellige bureauer, faldt vi ret hurtigt for Vietnam. Vi fik anbefalet Asien Travel, og det var, for os, et perfekt match. De skræddersyr rejser præcis som man gerne vil have det, og kom også med forslag til oplevelser, men havde også stor respekt for vores egne idéer, så dem kan vi varmt anbefale.

Søndag den 10. marts – mandag den 11. marts

Den store rejse til Vietnam tog sin begyndelse da Mikael kørte os til Billund. Forude venter et døgn på farten.

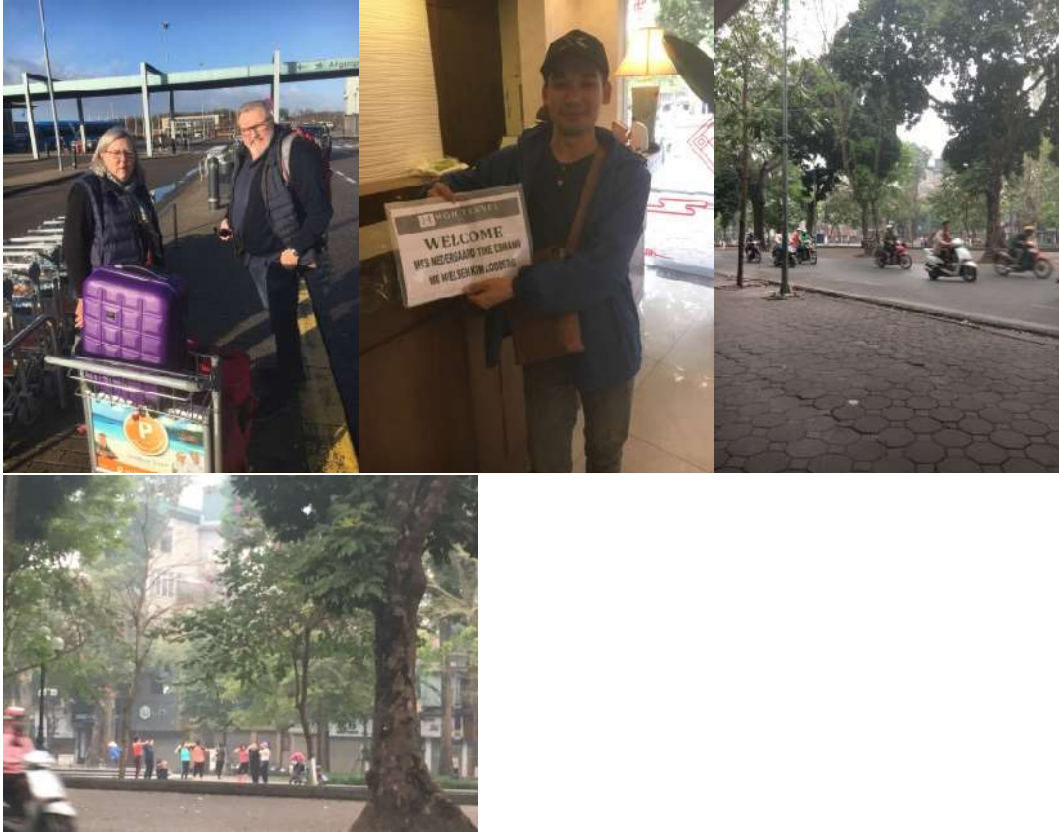
Vi flyver via København og Doha til Hanoi. Der er en del ventetid både i København og Doha, men det er ok. Vi flyver med Qatar Airlines, og det er fine og komfortable fly. Vi lander planmæssigt kl. 13.30 lokal tid i Hanoi.

Hjemme fra har vi købt elektroniske aproviaal letters, men alligevel skal vi stå i kø i timevis ved visumskranken. Det tog så lang tid at da vi kom ud i ankomsthallen, stod vores bagage midt på gulvet.

Det kostede i alt 84\$. Skal jeg rejse derud igen, tror jeg at jeg vil undersøge hvad det koster at få et "færdigt" visum på ambassaden i Danmark, for at slippe for den ventetid.

Vi blev som lovet samlet op af en guide, som sad der med sit skilt: Mrs. Nedergaard & Mr. Nielsen. Vi blev kørt til vores hotel: [Hôtel Le Carnot](#), som lå centralt i Hanoi, på kanten af den gamle bydel. Det var en kort tur på en halv times tid.

Efter den forholdsvis lange tur, var vi kun en kort tur rundt i nærheden, og spiste på en nærliggende restaurant. Vi er så klar til at lade eventyret begynde i morgen tidlig når guiden henter os kl. 8.30.

Tirsdag den 12. marts - Hanoi

Vores guide og chauffør hentede os som planlagt, og vi kørte ud i den mere end almindelige kaotiske trafik. Tirsdag var vi "rigtige" turister. Første stop var Ho Chi Minhs mausoleum. Det er et sted, som alle vietnamesere efter sigende skal besøge mindst en gang i livet, og en stor del havde valgt denne dag. Allerede ude på fortovet var der kø, og det var vigtigt at vi gik i to snorlige rækker – det sørgede et stort antal vagter med megafoner for. Slangen af mennesker snoede sig gennem parken for at komme til indgangen (desværre måtte man ikke tage billeder på denne side af mausoleet, det sikrede de ved, at man skulle aflevere kameraer i en bod før indgangen). Ho Chi Minhs balsamerede lig ligger fint i sin montre. Ude i parken igen, blev kameraer og anden elektronik udleveret igen. Ja og så oplevede Kim da at blive en turistattraktion i sig selv, da unge smukke vietnamesiske kvinder kom, og ville fotograferes sammen med ham – de kunne nærmest stå under armene på ham 😊 Hele anlægget var en oase i sig selv, og det var tydeligt at det har stor betydning for vietnameserne.

Det er også her i dette anlæg Ho Chi Minh havde sin ydmyge bolig. Selvfølgelig det præsidentielle palæ ville han ikke bo i, det blev kun brugt til repræsentation, men hans pælebolig ved søen, kontorer mv. var åbne for offentligheden. I søen var der karper, og de var så tamme, at hvis man klappede i hænderne, stimlede de sammen, i håb om at der ville komme mad.

I løbet af formiddagen så vi også Litteraturtemplet, Vietnams første universitet, grundlagt i 1070, og Hoan Kiem-søen hvor der tidligere levede en flok havskildpadder med den røde solstrålebro der fører over til Ngoc Son-templet.

Dagens program sluttede med en cyklo-tur rundt i den gamle bydels 36 gader, i skøn forening med

scootere, biler, busser og mennesker.

Efter lidt frokost på en restaurant i nærheden og en middagslur til dem der trængte, var vi klar til at udforske den gamle bydel til fods. Det er længe siden Kim har gået 14.000 skridt på en dag.

Noget af det bedste er muligheden for lige at sætte sig og spise i et af de utallige gadekøkkener.

Nogle af os er lidt udfordret af, at alle borde og stole er i børnehøjde, men hvor der er vilje, er der vej.

<https://photos.app.goo.gl/xKavmRJdjhUf4K4a9>

Onsdag den 13. marts - Nihn Binh

Nu er det onsdag morgen. Kl. er 6 her i Hanoi, og for at pleje mine laster sidder jeg uden for hotellet og skriver, mens Kim får sin skønhedssøvn, og en flok mænd og kvinder laver tai chi på en lille plads på den anden side af vejen. Trafikken er tæt, men ikke så kaotisk endnu, som den vil blive i løbet af en times tid.

I dag blev vi også hentet kl. halv ni. Dagens program er planlagt til at gå til Nihn Binh provinsen. Der er et par timers kørsel. Efter sigende skulle det være "Halong på landjorden".

Vi starter i Hoa Lu, som var hovedstad i Vietnam fra 960-1020 – Under Dinh og det tidlige Le dynasti.

Vi ser citadellet, som har bevaret to templer

Herefter kører vi til Tam Coc hvor den største attraktion er en sampan båd tur gennem lave grotter i limstensbjergene. Der er myriader af både, med plads til to personer og en der ror. Faktisk ror de forlæns, og de fleste sidder og ror med fødderne, men så kan de da også bruge hænderne til noget andet. Det er langt overvejende kvinder der er bådførere. Vi sejlede gennem rismarker, og høje stenformationer.

Efter frokost kørte vi til Birch Dong pagoden, som er tre templer som er bygget ind i klipperne. I den lavest placerede hyldedes den seneste konges kone. Den anden pagode lå 100 trappetrin (af de høje) oppe af bjergsiden og bød foruden templet på en mageløs udsigt. Hvordan der så ud i den højest placerede skal jeg ikke kunne udtale mig om. Kvinder prøvede at tjene lidt mønt ved at insistere på at holde en i hånden mens trapperne blev forceret, jeg synes nu det var nemmere at "gå selv".

De samme kvinder havde tilbudt Kim alt fra massage af fødder og skuldre til nærmest evigt liv, mens han ventede på at guiden og jeg skulle komme ned fra højderne.

Dagen sluttede med et besøg i Lotus vanddukketeater. En meget fin og sjov oplevelse hvor en stor del af Vietnams ældre historie blev fremført. Alle dukkerne "svævede" på vand, mens 7 musikere spillede og sang traditionel vietnamesisk musik. 6 dukkeførere styrede løjerne. En times underholdning for 27kr – man kan undre sig over de kan leve af det.

<https://photos.app.goo.gl/GdXkimhXtkZjgwcr9>

Torsdag den 14. – fredag den 15. marts - Halong bugten

I dag blev vi hentet af [Cruise selskabets](#) shuttlebus kl. halv otte, så vi var tidligt oppe. Heldigvis kunne vi få opbevaret vores bagage på hotellet, og kunne nøjes med at tage en lille håndbagage kuffert med. Der skulle 9 andre med, og med den kaotiske trafik der er i Hanoi, tog det, det meste af en time at lave 4 stop. Men så blev kursen også sat mod Halong Bay, en køretur på den gode side af tre timer, med et enkelt stop undervejs.

Vi blev installeret på båden, og var klar til afgang omkring kl. 13. Arrangementet startede med frokost, mens vi (sammen med hundrede vis af andre både) sejlede ud i bugten. Der er ingen tvivl om at det er et smukt sted, men det havde jo været smukkere hvis ikke det hele var pakket ind i en højtliggende tæt dis. Der er over 1000 øer af limstensformationer i bugten

Båden havde en såkaldt tenderbåd, som vi blev sejlet rundt i når vi skulle besøge de forskellige seværdigheder. Vi besøgte en perlefarm, hvor de poder perler i østers. Det tager mellem 4 og 8 år for at gro en perle. Her var der også mulighed for at få en kort tur en kajak – eller man kunne som vi valgte; Købe en kop kaffe eller anden forfriskning.

Dagens sidste besøg var på øen Ban Chan, hvor der på toppen lå et tempel, vi sprang de 400 trappetrin over og tog en svømmetur i stedet. Den her ø, var et sted hvor der blev betalt entre, og der var myriader af mennesker.

Fredag morgen startede med Tai chi på soldækket for de morgenfriske, og efter morgenmaden besøgte vi den største grotte i Halongbugten: Thien Canh Son. Det var også mange trapper, men bestemt besværet værd. Efter frokost kom vi til kaj igen, og den 3 1/2 times lange bustur til Hanoi kunne begynde. Vi var lidt (for ikke at sige meget) pressede, fordi vi ville blive hentet af vores chauffør kl. fire, men det kunne ikke ophidse store ånder – guiden sagde bare, at i Vietnam var man vandt til at vente, men vi skulle jo nå et fly. Nå men alt gik op i en højere enhed og vi nåede flyet til Hue, og er tjekket ind på et fint hotel [Duy Tan Hotel](#). Vi gik lige over gaden til en garage, hvor de havde øl og streetfood og fik lidt lækker mad, og det lokale øl, og måtte slippe hvad der svarer til 71 kr.

<https://photos.app.goo.gl/rDNuXwzNjrtZWAem9>

Lørdag den 16. marts - Hué

På det her hotel har vi en lille altan, hvor jeg kan sidde uden at forstyrre Kim. Vi har nu været afsted i en uge, og, jeg synes tiden flyver afsted.

Jeg vil starte dagens beretning med en lille sød historie om det lokale øl her i Hue. I går aftes snakkede vi godt om at det var sjovt at der stod "*Công Nghệ Đan Mạch*" på ølflaskens etikette, men den naturlige forklaring på det, er at med indførelse af markedsøkonomi i starten af 1990'erne etablerede byens folkekomité et bryggeri med støtte fra Danida og Tuborg, som nu producerer mere end 100 mio. liter øl om året. Navnet er Huda (Hu = Hue, Da = Danmark).

Nå men temperaturen og luftfugtigheden er steget betragteligt efter vi er fløjet godt 650 km sydpå, og vores dag startede tidligt, hvor vi lagde ud med en sejltur i en dragebåd på Duftens flod til Thien

Mu- pagoden (Den himmelske kvinde), nærmest et tårn i 7 etager, som hver indeholder en Buddha statue, og repræsenterer Buddhas syv jordiske inkarnationer.

Herefter drog vi til Kongernes by: Imperial Citadellet, et imponerende område, som har været hårdt ramt af utallige konflikter, men nu prøver de at reetablere det meste. Historien er ikke mindre imponerende, men det vil gå for vidt at skrive den her, så tror jeg bare læserne vil stå af halvvejs.

Et besøg på Dong Ba-markedet, hvor alt blev falbudt. Fra grise-indvolde ved siden af fisk og kyllinger mellem guldsmede og skomagere over frugt og grønt til husgeråd. Efter at ha' set kød og fisk ligge frit fremme i varmen, kan man jo overveje seriøst at blive vegetar.

Dagens sidste punkt med vores guide var Minh Mang Tang. Det som var Kongens fritidssted, men også endte med at blive hans mausoleum. Et skønt og fredfyldt sted.

Vi blev sat af i centrum, hvor guiden anbefalede os en restaurant for frokost, og jeg kan slet ikke forestille mig, at jeg bliver træt af "spring rolls".

Efter en varm dag på fødderne, snupede vi en forfriskende dukkert i nabohotellets pool – det var nærmest som om det gav nyt liv i benene, og Kim har lige sendt en SMS til Lise med et skærmdump af sin skridttæller der viser 14719.

<https://photos.app.goo.gl/7RCx8L9ahUGbbq3SA>

Søndag den 17. marts – mandag 18. marts - Pong Nha – Ke Bang Nationalpark

Så blev det tid for store naturoplevelser. Søndag startede vi igen tidligt, for der venter en lang køretur på ca. 250 km. Ved frokosttid tjekkede vi ind på [Lakehouse Resort](#), som ligger midt i Nationalparken, og som navnet antyder: Lige ud til en sø, og her er gudesmukt.

Efter frokost på hotellet (guiden havde bestilt en "Set menu", som viste sig at være 7 retter mad, så vi kunne dårligt rokke med ørene bagefter) kørte vi til Son Trach, hvor turen til Phong Nha Cave begynder. Ombord på små blå metalbåde, der typiske betjenes af "mor og far", sejlede vi i en infernalsk larm fra totaktsmotoren en halv times tid med smukke landskaber til grottens åbning. Motoren blev slukket og med far foran og mor bagerst blev vi roet/staget gennem den mest fantastiske drypstenshule. Vi blev sat af båden, og gik det sidste stykke tilbage gennem grotten, og det var om muligt endnu mere imponerende, selv om trappetrinene er hårde for Kim. Ombord på båden igen, og retur til udgangspunktet, hvor vores chauffør ventede og kørte os tilbage til hotellet. Nu venter en tur i pølen, og lidt mad skal vi vel også ha' på et tidspunkt. Desværre er det gråvejr, så jeg tvivler på der bliver en smuk solnedgang i aften. Jeg må satse på en solopgang i stedet for. Vi bor i de mest luksuøse omgivelser i en slags bungalow, med stort glasparti og balkon ud til søen. Det betyder bare at vi skal forcere nogle ret stejle stier og trapper for at komme fra restaurant og pøl, men det går jo også.

Vi spiste på hotellet sammen med vores guide, som er en hyggelig fyr, der gerne ville høre mere om vores "verden", så nu har jeg fået mig en ny ven på Facebook.

Mandag morgen, som blev uden solopgang, startede vi igen tidligt, og kørte til Paradisgrotten. Den ligger midt i de skovklædte kalkstensbjerge. Paradisgrotten er en af de største. Fundet ved en tilfældighed i 2005 af nogle parkarbejdere. Fra p-pladsen blev vi kørt i små el-buggies til indgangen. Her kunne man så vælge om man ville gå op af de ca. 500 trappetrin, eller gå af den betonsti der snoede sig 570 meter op af bjergsiden. De folk der arbejdede i iskiosken eller inde i grotten tog selvfølgelig turen op på motorcykel. Inde i grotten, der er så stor at der nemt kan stå en Boeing 777, var der anlagt en kilometerlang træbro, med masser af stejle trapper. Nogle gange er der lidt sproglige udfordringer. Kim havde spurgt guiden om der var "one way" inde i grotten, og det havde han bekræftet. Men i hans terminologi er "one way" frem og tilbage 😊. Da det gik op for Kim at der ikke var udgang i den anden ende, fortrød han lidt at han var gået med, men vel ude igen, var vi begge glade for han kom med og fik den oplevelse med. Jeg ved godt jeg brugte de største superlativer om den grotte vi besøgte i går, og nu må jeg bare konstatere at jeg mangler ord. Det var et imponerende syn. For dem med bedre fysik end os, arrangeres der heldagsture længere ind i grotten, hvor man også kan sejle kajak, svømme mm.

Vi kom godt ned fra bjerget igen, Kim og guiden tog betonstien, og jeg trapperne.

Chaufføren var selvfølgelig klar da vi kom ud, og vi kørte tilbage til Hué og det hotel vi forlod i går, hvor vi igen kunne få opbevaret vores store kufferter, og benyttede også lejligheden til at få vasket lidt tøj, men vi var på udflugt.

<https://photos.app.goo.gl/cEZNBqSd7bkibw9D7>

Tirsdag den 19. marts - Fra Hué til Hoi An

Turen fra Hué til Hoi An er ca. 150 km, og er planlagt til at foregå i bil. De fleste veje er rigtig fine her i Vietnam, det var kun i går, vi oplevede lidt bump på vejen ude i nationalparken. Vores første stop er i Lang Co, nærmest et lille fiskerleje i en lagune. På vejen derhen ligger der masser af cykeldæk på vejen og vi tænker om det mon er for at fylde huller ud, men det viser sig, at det de fisker her, er østers, og det gør de i cykeldækkene, så fidusen med at lægge dækkene på vejen så bilerne kører over, er at få løsnet de sidste skaller. Her er uendeligt smukt, med strand, hvor bådene ligger når de ordner – ikke deres net, men deres dæk, og på den anden side af den blå lagune ligger bjergene.

For at komme videre syd på, skal vi over Hai Van passet. Nu til dags er trafikken ikke voldsom, for der er også lavet en tunnel, men det er der jo ikke meget sport i, at køre igennem. Herved kaldes det også "Passet med skyer og hav", omkring 500 meter over havet. På toppen er der rester af et fransk vagttårn og en del amerikanske bunkere. Der er, trods disen, en strålende udsigt over Da Nang bugten, som er arnestedet hvor både franskmændene og amerikanerne gik i land første gang.

Vel nede igen kom vi til Da Nang, som nu er Vietnams tredjestørste by og vigtigste havneby, (og det ser nu også ud til den kæmper om at blive en vigtig turistmagnet, der bygges strandhoteller og resorts over alt).

Målet med vores besøg var Chammuseet, som viser verdens fineste samling af kunst fra det hedengangne hinduistiske kongerige Champa.

På pladsen udenfor var der frit kig til Dragebroen fra 2013, der har form som en drage med hovedet mod øst, og halen mod vest. Det er noget med at det er vigtigt at dragen vende hovedet mod Kina for at markere "hertil og ikke længere".

På det sidste stykke mod Hoi An, besøgte vi et marmorværksted, hvor de huggede statuer, ikke længere af marmor fra det nærliggende Marmorbjerg, men fra det nordlige Vietnam. Små bitte lykkeskildpadder og meter høje statuer af både buddhistiske og hinduistiske figurer, og alt hvad hjertet ellers kunne begære. De helt store statuer tog det en mand omkring 7 måneder at hugge ud, inden kvinderne gik i gang med sandpapiret og fik pudset dem skinnende blanke.

Det er også her China Beach ligger, stedet hvor de amerikanske soldater blev fløjet ind med helikoptere, for at holde orlov fra krigens rædsler.

Dagens mål Hoi An blev hurtigt nået herefter, hvor vi bliver indlogeret på [Silk Luxury Hotel](#).

<https://photos.app.goo.gl/4htrhq5QJRoRfHsK9>

Onsdag den 20. marts – torsdag den 21. marts - Hoi An

I Hoi An bor der 100.000 indbyggere, og i løbet af et år, kommer der omkring 4 mio turister fra både Vietnam og resten af verden. Byens gamle bydel, er på UNESCOs verdensarvsliste. Ind til begyndelsen af 1800-tallet var det Vietnams vigtigste havneby, og den er meget præget af japanske, portugisiske og indiske købmænd, søfolk og arkitektur.

Centralt i byen ligger Fujiankinernes tempel Phuc Kien. Det har været meget almindeligt at etniske kinesere oprettede templer og andet fx hospitaler og skoler, der hvor de slog sig ned. Statuen af Thien Hau, havets gudinde og beskytter af fiskere og sømænd er lavet af papmaché, og er efter sigende flere hundrede år gammel.

Ved fuldmåne holdes en form for lysfest, og det var det i aftes. Så slukkes al elektricitet, og det er kun farvestrålende silkelamper der giver lys (og mange restauranter har desuden ildelugtende generatorer der står og hoster ude på gaden). På Thu Bon floden sejler massevis af små robåde ud, hvor turister får mulighed for at søsætte en lysestage i pap med et lagkagelys i.

Her er også silkeproduktion, og det kombineret med et utal af skræddere, måtte jo udnyttes. Vi fik begge taget mål til lidt nyt tøj ved middagstid tirsdag, og allerede onsdag kl. 10, skal vi forbi og prøve.

Vi fik en guidet rundtur i den del af byen der er på UNESCO's verdensarvsliste. Her er heller ingen biler, kun cykler og scootere, det er en sand lidse. Vi spiste frokost sammen med vores guide, og tog herefter til hotellet, hvor vi sagde farvel og tak for denne gang.

Tidsforskellen til Danmark er 6 timer, og tirsdag aften, da vi var gået i seng og sov på vores grønne ører, ringede telefonen og man springer jo ud af dynerne og venter det værste, men så var der bare Lise og Astrid der var kommet hjem fra vuggestue, og Astrid ville fortælle farmor at hun havde været på besøg i børnehaven, hvor hun starter til den første. De sad ude i Lise og Kents have og nød solskinnet, mens de spiste rosiner, og ventede på at Kent skulle bage pandekager.

Onsdag var fridag – altså helt uden program, eller det vil sige vi skulle jo forbi skrædderen kl. 10, for at prøve det bestilte tøj, så efter turens bedste morgenmad, hvor selv kaffen var drikkelig, spadserede vi hen til skrædderværkstedet. Jeg kan ikke andet end blive imponeret over de kan nå det på så kort tid. 2 ud af 3 passede, men Kims jakke var ikke god, men de noterede og målte og gjorde ved, og så kunne vi komme igen kl. 16, og så var den perfekt – jeg tror de har lavet en helt ny.

Ellers gik dagen med at slentre rundt i byen, bl.a. var vi på marked, lidt mere overskueligt end det i Hué, men stort set samme udbud af varer. Her i fiskerlejet var der nok lidt mere fisk.

En afkølede tur i pølen blev det også til, inden vi fik en times dejlig "Relaxing massage" på hotellet. Det var to små piger, men jeg skal love for de kunne tage fat. Fra fodsåler til hovedbund.

Nu er planen at finde det lokale nightmarked, og få lidt at spise, og så går turen i morgen videre med den blå flyvemaskine (det synes Astrid er enormt vigtigt at vide) til Ho Chi Minh City.

Fordi vi "holdt" fridag i Hoi An var vores guide taget hjem den første dag vi var her, men han havde arrangeret med en anden guide som kom og hentede os på hotellet. I løbet af 2 sekunder havde han tjekket os ind på flyet, og slap os ikke før vi stod i køen til security.

<https://photos.app.goo.gl/s2B7CSbPGCwFau8LA>

Fredag den 22. marts - Ho Chi Minh City

Torsdag eftermiddag kom vi til Ho Chi Minh City med fly fra Da Nang. Heftig rute, faktisk er der fly mellem de to byer hver halve time. Vi blev som sædvanlig hentet af en guide i lufthavnen og kørt til vores hotel: [Houng Sen Hotel](#). Trafikken er helt vild her i Ho Chi Minh, der er Vietnams største by. Biler og endnu flere motorcykler i skøn forvirring. Som guiden sagde: Hvis I skal over en vej, selv om der er fodgængerovergang og trafiklys, så pas på. Signalerne bliver især af motorcyklerne kun anset for vejledende, så "luk øjnene, bliv ved med at gå, men gå langsomt", og som det fremgår af dette, klarede vi udfordringen.

Fredag lagde vi ud med at køre til Cu Chi tunnellerne. Undervejs stoppede vi på et værksted for handicappede, der lavede lak-produkter. Billeder, æsker, krukke – you name it. Noget af det var utroligt smukt. De sidder og laver mønstre af knuste æggeskaller, perlemor figurer savet ud af østersskaller, og maler fine motiver. Hele processen tager 3 uger. Vi har set lidt af det på rasteplasser rundt på vores ture, men det her besøg gav virkelig syn for sagen.

Velankommet til Cu Chi, hvor vi ikke var alene, fik vi en guidet rundtur. Tunnellerne er gravet ud med håndkraft og de mest simple redskaber. De ligger 12 meter nede i den næsten klippeagtige jordbund, og der er over 200 km i flere etager.

Efter det besøg kørte vi igen til Ho Chi Minh, og vores guide anbefalede nudelsuppe til frokost. Det var en lille restaurant på et hjørne, som helt overvejende blev besøgt af lokale.

Ho Chi Minh City er opdelt i distrikter, bl.a. er Saigon distrikt 1 og China Town er distrikt 5.

Vi var på marked i China Town, lidt mindre friske fødevarer end vi har set tidligere, men nødder, krydderier, tørrede lungefiske og plastik i alle afarter. Vi besøgte Templet for Thien Hau (samme Gud som i Hoi An). Her kunne man bl.a. købe en røgelsesspiral som kan brænde i en hel uge, men så får man også skrevet sit navn på en lyserød seddel der bliver hængt op, og får alle gode ønsker med.

Katedralen som skulle være noget ganske specielt, var desværre lukket pga. renovering, så den så vi kun ude fra, men Hovedpostkontoret fra 1891, tegnet af Gustave Eiffel så vi. Det fungerer stadig, omend der er blevet plads til flere souvenirboder.

Aftenen brugte vi på et enormt nightmarked, hvor alt kunne købes. Vi spiste på en fin restaurant, som vel og mærke også bliver pakket ud og sat op kl. 19, og pakket sammen igen kl. 24. Her var hvide duge, sortklædte tjenere og alt muligt på menukortet. Grillede skildpadder, fisk og skaldyr og hvad ved jeg. Vi fik rispandekager der var så store at de kunne brødføde en mindre landsby.

Nu er det lørdag morgen og vi skal til Mekongdeltaet i et par dage. Normalt sidder jeg jo og skriver de her indlæg mens jeg venter på at Kim skal vågne, men i dag har jeg selv sovet til vækkeuret ringede – det kan jeg jo blive helt stresset af.

<https://photos.app.goo.gl/Dqpk5DwNEx4onBmn6>

Lørdag den 23. marts – søndag den 24. marts - Mekong Deltaet

Det har været en stor oplevelse at besøge Mekongdeltaet. På Vietnamesisk hedder det Cûru Long, som betyder De ni drager, efter flodens ni arme i deltaet. Mekong er 4000 km lang og aflejringerne gør, at jorden er meget næringsrig, og er derfor Vietnams mest frugtbare område. Det får man indtryk af, så, snart man nærmer sig.

Dagens mål var Ben Tre. Her dyrkes kokosnødder i stor stil.

Vi blev samlet op af en tuc-tuc, og på ladet blev vi kørt gennem kæmpestore plantager, hvor vi kunne se, ja nærmest både levende og døde, for mellem palmerne lå både huse og begravelsespladser. Der var så fredeligt, vi så i hvert fald ingen andre turister.

Ved en lille bro over floden, blev vi sat af, og kom ombord i en sampan (lille smal robåd), og den unge mand roede os ned ad floden, hvor de kokospalmer, der kun kan leve i vand stortrivedes og fiskerne havde travlt med deres ruser. Vi blev sat af hos en lille familie, der serverede kokosvand direkte af nødden, og dejlig frisk frugt. Kim måtte også købe noget af det tørrede kokoslik morlillen solgte.

Så gik turen videre med tuc-tuc'en til en restaurant midt i palmeplantagen, men det var lørdag, så den var lukket.

I stedet gik vi ned til en bredere del af floden, hvor en større båd ventede på os, og sejlede os videre, først til en familie der lavede karameller af kokos, og derefter til en fabrik, hvor de lavede brændte sten af mudder fra floden. Det foregik praktisk taget i hånden, som når man laver vaniljekranse til jul. Stenene blev brændt i en murstensovn, som når den var fuld, blev overhældt med skaller fra ris, og åbningen blev lukket til, og så kunne det brænde i et par uger – ren bonderøvsstil.

En tre timers tur i bilen og vi kunne tjekke ind på hotellet i [Can Tho](#).

Can Tho var et rigtigt turist-sted og meget tjekket med mange mennesker. Vi mødte bl.a. en gruppe unge studerende, der gerne vil øve lidt af deres engelsk, så det var meget sjovt.

Søndag morgen gav turens første rigtige solopgang – det har jeg ventet på. Den største attraktion her er det flydende marked – som at tage på grønttorvet, bare ombord på en båd. Bønderne ligger i deres både, og på en bambusstang i stævnen, har de hængt eksempler på, hvad de sælger. Så kommer lokale købmænd sejlede og køber ind, for så at sejle ud i kanalerne og sælge til beboerne. Rigtig sjovt at opleve, selv om vi skulle afsted allerede kl. 7, hvor vi blev sejlet de ca. 6 km ud til markedet.

Et besøg i en slags botanisk have, og turen gik igen retur til Saigon.

Nu er det søndag aften, og vi har lige været den sidste tur rundt i Saigon, købt lidt souvenir og fået lidt at spise. Astrid er til gymnastikopvisning hjemme i Esbjerg, så det glæder vi os til at se billeder fra.

I morgen tidlig kører vi ud til kysten, hvor vi tjekker ind på Ho Tram Beach Resort, og fordøjer 14 dages vidunderlige oplevelser, og måske begynder vi at vænne os til tanken om, at hele eventyret slutter på fredag.

<https://photos.app.goo.gl/gDnZtkRxmkw9w8FLA>

Mandag den 25.marts – til fredag den 29. marts - Ho Tram Beach Resort

Efter 14 dage med nye indtryk og store og små oplevelser på turen fra nord til syd, med afstikkere ind og ud i landet, blev vi i går morgens hentet af vores chauffør, som sædvanligt præcist på det tidspunkt der var aftalt (kl. 8), og så gik turen ellers til [Ho Tram Beach Resort](#), ca. 100 km fra Ho Chi Minh City, og placeret helt ud til Det Sydkinesiske Hav, som vi kalder det, Vietnameseerne kalder det Østhavet.

Her er kun det her Resort, så hvis vi havde haft planer om at shoppe og hvad ved jeg, så måtte de skrinlægges. Her er hav, svømmepøler med hhv. klorvand og vand fra havet. Det sidste er meget godt, for det blæser en del og på stranden er der heftige bølger og megen strøm. Heldigvis pålandsvind, og om morgenen går det helt fint, men op ad dagen kan det være noget svært at holde balancen.

Her er en enkelt restaurant, hvilket jo er heldigt nok, prisniveauet er noget højere end vi er vant til, så en middag for to koster hele 115 kr.

Hotellet tilbyder forskellige ture og aktiviteter, vi har planer om en tur til en nærliggende by i morgen formiddag, og ellers er det bare ren afslapning og tid til massage er også bestilt.

Vi bor i en lækker bungalow i yderste række, så vi skal bare gå 50 skridt, så er vi på stranden.

<https://photos.app.goo.gl/yN9pYHGofkNb4Em6A>

Onsdag tog vi med resortets bus til Ba To, en lille by 8 km væk, hvor der igen var marked. Det virkede som om det var mere lokalt end de markeder vi ellers har besøgt. Der var livlig handel, og jeg må sige, at vegetartanken dukkede op igen. Her var virkelig mange der solgte kød og fisk som lå og sprællede på et fad, så de må ha' været friske nok, der var også levende høns i bure (har ellers læst mig til, at det er forbudt pga. fugleinfluenza), og levende frøer, der havde fået bundet bagbenene sammen så de ikke tog flugten. Jeg ville købe sådan en vietnamesisk hat til Astrid, som vi jo har set hos en hver souvenirbiks de sidste 14 dage, men her var ikke nogen udtalte souvenirbutikker, men efter en del søgen, fandt vi hatte i børnestørrelser, i en butik der i øvrigt solgte mursten og VVS udstyr – til den nette sum af 5 kr.

Det er faktisk også første gang vi har set tiggere i gaderne, til gengæld var der mange af dem.

Nu mangler der bare det sidste morgenbad i Det Sydkinesiske Hav i morgen efter morgenmaden, og så skal vi ha' pakket kufferterne. Kl. 13 bliver vi hentet af vores flinke chauffør, og kørt i lufthavnen i Ho Chi Minh City. Denne gang skal vi jo sætte uret tilbage, og lander i København lørdag morgen kl. halv syv, og så er det bare at finde et tog hjem til Esbjerg, så farmor kan komme til at kysse på de to guldklumper.

Det har været en fantastisk rejse, med store og små indtryk, som vi helt sikkert vil huske i lang tid fremover. Konceptet med en guide, en chauffør, Kim og mig har været intet mindre end perfekt. Vi har nydt, at tingene er sket i vores tempo.

<https://photos.app.goo.gl/DLgGVY3yL9dngGcJA>

Der er uendelig mange rejsebureauer i Danmark der tilbyder rejser til Vietnam, men efter anbefaling fra en kollega til Kim, valgte vi Asien Travel, og det har vi ikke fortrudt. Flere deltagere på pakkerejser, som vi har snakket med, har været med nattog fra Hanoi til Hue, og videre til Ho Chi Ming City. Vi har fløjet indenrigs begge gange, og at dømme efter hvad de har fortalt, så har det været en klar fordel.

Alle aftaler indgået med [Asien Travel](#) er bare blevet holdt til punkt og prikke, så dem kan vi varmt anbefale andre at benytte.